

Gurre

Aftenlandskab

CHOR AF BØNDERFOLK

Nyligt for vort Øre
Over Søen klang
Unge Karles Sang;
Det var smukt at høre!
Her vi sidde ville
I det friske Hø,
Ved den blanke Søe;
Aftnen er saa stille.

CHOR

Jeg troer der er skønnest i Danmark!

ECCHO

– Skønnest i Danmark!

ROMANZE

1.

Hvor Nilen vander Ægypterens Jord
I Africas brændende Lande,
Der mødtes to Fugle, de kom fra Nord,
De talte om Danmarks Strande:
»O husker Du Sjølund, den deilige Ø,
Hvor de vilde Skovduer kurre,
De duftende Bøge, den stille Sø,
Husker Du *Gurre!*« –
– »Ja, der har jeg bygged' en Sommer-Dag,«
Saa talte den lille Svale,
»Jeg havde min Rede ved Bondens Tag,
Jeg hørte ham synge og tale:
Jeg troer der er skønnest i Danmark!«
CHOR

Jeg troer der er skjønnest i Danmark

ECCHO

– Skjønnest i Danmark!

2.

Ved Gurre-Sø laae Kong *Valdemars* Borg,

Den saae ham med *Tovelille*,

Den kjendte hans Lykke, den kjendte hans Sorg,

– Ak Trøstens Harper hang stille;

Hans Glæde blev skrinlagt bag Kirkens Muur,

Hvor de vilde Skovduer kurre.

– Om *Tovelille* sang Guds Natur

Deiligst i *Gurre!*

Der havde de vandret hver lønlig Sti,

Naturen blev her til hende;

Han kunde ei gaae en Blomst forbi,

Den sagde: »kan Du mig kjende?«

– Jeg troer der er skjønnest i Danmark!

CHOR

Jeg troer der er skjønnest i Danmark!

ECCHO

– Skjønnest i Danmark!

3.

Ved Gurre-Sø holdt Kong *Valdemar* Jagt,

Smukt Hornet lød gjennem Skoven!

Den stod i sin rigeste Sommer-Pragt

Og Stjernerne funkled foroven;

Da raabte Kongen, saa lystelig,

Hvor de vilde Skovduer kurre:

»Lad Gud beholde sit Himmerig,

Har jeg kun *Gurre!*«

– Det er saa deiligt en Sommer-Dag,

Men deiligst i Nattens Stille,

Naar Stjernerne blinke og Dros lens Slag

Fortæller om *Tovelille!*

Jeg troer der er skjønnest i Danmark!

CHOR

Jeg troer der er skjønnest i Danmark!

ECCHO

– Skjønnest i Danmark!